

KRISZTUSSAL A HATÁROKIG
A MAGYAR JEZSUITA RENDTARTOMÁNY
APOSTOLI TERVE
2012–2020

Jezsuita Füzetek / Küldetésünk

Sorozatszerkesztők:

Horváth Árpád SJ

Szabó Ferenc SJ

Vízi Elemér SJ

Bartók Tibor SJ

KRISZTUSSAL A HATÁROKIG

A MAGYAR JEZSUITA RENDTARTOMÁNY

APOSTOLI TERVE

2012–2020

Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya

Budapest, 2012

© Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya, 2012

ISBN 978-963-8014-40-5

ISSN 2063-3467

Felelős kiadó: Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya

A Jezsuita Könyvek kötetei kaphatók:

Párbeszéd Könyvesbolt

1085 Budapest, Horánszky u. 20.

Honlap: www.konyveslap.hu

Olvasószerkesztő: Nagy Imola Dóra

Borító: Szántó Erika

Nyomdai előkészítés: Tar Éva

A nyomdai kivitelezés a BLACKPRINT (Budapest) munkája.

Tartalom

KREATÍV HŰSÉGGEL	7
KÜLDETÉSÜNK	11
APOSTOLI TERVEZÉS RÉGEN ÉS MA	13
RÁTEKINTENI A VILÁGRA	20
JÖVŐKÉPÜNK.....	34
KÜLDETÉSÜNK ÉS CÉLJAINK	39
1. ELMÉLYÍTJÜK SZENT IGNÁC-I LELKISÉGÜNKET	42
1. 1. A lelki gyakorlatok.....	42
1. 2. Lelkipásztori szolgálatunk.....	44
2. ERŐSÍTJÜK A PÁRBESZÉD ÉS SZOLIDARITÁS KULTÚRÁJÁT	47
2. 1. Intellektuális apostolság.....	48
2. 2. Médiaapostolság.....	50
2. 3. A keresztény értelmiség megerősítése.....	51
2. 4. Szociális apostolság.....	52
3. ELMÉLYÍTJÜK SZERZETESI ÉLETÜNKET.....	54
3. 1. Hivatásgondozásunk és rendi képzésünk.....	54
3. 2. Hiteles közösségeink.....	56
3. 3. Szinergia a rendi struktúrákban	58
4. MEGOSZTJUK KARIZMÁNKA T ÉS KÜLDETÉSÜNKET	61
4.1. Felkészült és elkötelezett társak meghívása	62
ÉLET MEGHÍVÁSUNK REMÉNYÉVEL	64
JEGYZETEK.....	66

KREATÍV HŰSÉGGEL

Kedves Barátaink!

Örömmel osztom meg Veletek egy egész éves reflexiós folyamat gyümölcseit, melyek sokkal bőségebbek, mint reméltük, amikor elkezdtük a munkát a 35. Általános Rendgyűlés javaslatára.

A P. Generális arra biztat, hogy helyezzük magunkat Szent Ignác és az első társak lelki „terébe”, akik energiával, szabadsággal és lélekkel eltöltött kis csoportként álltak szemben a szükségek és lehetőségek hatalmas tömegével. „A Társaság akkori megálmodása, egy ilyen újratерemtés az, amire egyre jobban szükség van napjainkban. Ehhez az újratерemtéshez igazi mélységre, szabadságra, lelkesedésre és kreativitásra van szükség, ahogy ezek kellettek a Társaság alakulásakor is, és hiszem, hogy ezek kelleneк ma is ahhoz, hogy a Társaságot felkészítsük a jövőre. Abban is biztos vagyok, hogy ha képesek vagyunk megújítani a Társaságot ebben a formában, akkor lesznek hivatások is.”¹

Úgy fogalmazzuk meg e közösségünket lelkesítő víziót, hogy tudatában vagyunk a körülöttünk és rendünkön belül is gyorsan változó világnak. Kevesebben vagyunk, mint régen, és kevesebben, mint amennyi meghívást kapunk. Ezért különösen hálásak vagyunk a hivatásokat küldő Lélek működéséért, hogy

vannak novíciusaink, tanuló rendtagjaink és az ignáci karizma iránt érdeklődők. Az értük érzett hálához egyfajta belső szabadságot kereső realizmus társul: annak felismerése, hogy nem tudunk egyszerűen csak továbbmenni elődeink útján, hanem kreatív hűséggel kell új utakat keresnünk.

E reflexiós folyamatba igyekeztünk jezsuitákat, munkatársakat és a testvérközösségek tagjait bevonni, hogy együtt jusunk a világ és Isten szavának jobb megismerésére. Sok találkozás, megbeszélés, ima és megfontolás van mögöttünk. Ahová eljutottunk, az kevésbé szól arról, hogy mit tegyünk, mint arról, hogy miként legyünk jelen világunkban. Látjuk, hogy az elmúlt húsz év strukturális építkezései után most újra a személyes elmélyülés, a közösségi megosztás és a testvéri együttműködés új szintjeire van meghívásunk.

A jelen munkadokumentumunk így nem egy lezárt terv, sokkal inkább helyzetértékelés és előretekintő vízió. Ebben sok megkezdett és már gyümölcsöt is hozó folyamatot szeretnénk erősíteni, közben pedig keressük életünk és szolgálataink új módjait, melyek eléggé rugalmasak ahhoz, hogy folyamatosan alkalmazkodni tudjunk változó világunkhoz. Mindez azon a területen érint bennünket, ahová Isten hívása éppen szólít: a rendi képzésben, az apostoli munkában, a vezetésben vagy éppen az öregeedésben.

Köszönöm a közösen megtett utat!

Először is Istennek, aki minden várakozásunkon túl is vezet minket. Köszönöm mindenkinek, aki támogatta ezt az utat imával, közös reflexióval, kritikával. Szolgálja ez az Apostoli Terv a további reflexiót, mely igazi gyümölcsöket terem Rendtartományunknak és Egyházunknak!

*P. Forrai Tamás Gergely SJ
provinciális*

KÜLDETÉSÜNK

**a hit szolgálata és
az igazságos társadalom előmozdítása
hiteles jezsuita közösségek
és barátaink együttműködésével.**

Mi, magyar jezsuiták, bár egy egyre erőteljesebben szekularizált világban élünk, arra kaptunk hivatást, hogy felkínáljuk környezetünknek Loyolai Szent Ignác lelkisége által ihletett és megélt istentapasztalatunkat.

Küldetésünk a következő négy pillére épül:

- **A hit hirdetése a magyar egyház és a közösségek szolgálatára,** megosztva az ignáci imádságos reflexió tapasztalatát.
- **Igazságos, befogadó társadalom építése új utak keresésével, melynek során egészen a „határokig” el kell menni** a teológiai reflexióban és a mai kultúrával folytatott párbeszédben, különleges figyelmet szentelve a fiataloknak, hogy másokért élő, hivatásukra felkészült keresztények lehessenek.
- **Szerzetesi és közösségi életünk megújítása és elmélyítése,** hogy Krisztust kereső életünket felmutatva képesek legyünk a

fiatalokat megszólítani és elkötelezetté tenni a jezsuita hivatásban.

– **Mindehhez együttműködés szükséges a közös misszióba meghívott, felkészült és elkötelezett társainkkal** (munkatársak, öregdiákok, támogatók, önkéntesek, ignáci közösségek).

APOSTOLI TERVEZÉS RÉGEN ÉS MA

Rendi történetünk az újrakezdések története, mely megtanított arra, hogy tudjunk hűségesek lenni legmélyebb identitásunkhoz, miközben nyitottak vagyunk a jövőre. Négyszázötven éve vagyunk jelen a Kárpát-medencében. Már az 1561 és 1776, valamint az 1853 és 1919/1950 közötti két egybefüggő időszakot is az üldözések utáni sok helyi „újratervezés” jellemezte. Az 1950-től 1989-ig tartó hazai és külföldi szétszórhatást követően mostani újrakezdésünket a nyugati emigrációból hazatértek tették lehetővé. **A sokszori újrakezdés tapasztalata** azt mutatja, hogy mindig erőt adott sajátos karizmánk:

– **Szent Ignác-i lelkeségünk** – mely a *Lelkigyakorlatokra* épülve inkább világgépet és eljárasmódot adott, mintsem merev, „mindenütt érvényes válaszokat”, és hozzásegít ahhoz, hogy a helyi környezetet megértve keressük Isten akaratát életünkben és szolgálatunkban. A rendi hagyományunkban a „megkülönböztetés”, az Isten akaratát kereső szabad megfontolás pedig elvezetett a felelős döntésig az egyén és/vagy a közösség szintjén.

– **A „kreatív bűség” gondolata** – mely az elmúlt évtizedekben támogatta a hagyomány értékeire építő megújító, kreatív gondolkodást.

– **A szolgálatok széles tárháza** – a Társaságot soha nem *egyetlen* apostoli terület jellemezte. Így például nem vagyunk „tanító rend”, hanem szolgálatainkat a helyi igényeknek megfelelően végezzük. Mégis az egyes korokban a közös prioritások keresése jellemezte a Társaságot. A rendgyűlések világosan kijelölték a hit szolgálatát, melyhez feltétlen követelményként hozzátartozik az igazságosság előmozdítása a párbeszéd és az inkulturáció által.²

– **A Társaság strukturáltsága** – melynek letisztult szelleme miatt nem történtek szakadások a történelem során. Rendi *eljárás módunk* lehetővé tette, hogy az általános rendgyűlések közösségi megfontolásait a P. Generális irányításával vihessük végbe.

– **Nemzetköziségünk** – melynek köszönhetően valahol mindig működött a rend, és fent tudta tartani Szent Ignác-i karizmánkat.

A reflexiós folyamatról

A **Provincia Apostoli Terve (PAT)** **nem új fogalom** a jezsuita hagyományban. Már a kezdetektől rendkívüli jelentősége van az ignáci küldetésre alapozott szolgálat kiválasztásának („*megkülönböztetés*”) és a tervezettségnek (karakteres vezetői struktúra), nagyon fontos elvárás továbbá, hogy előjáróink működésükről évente reflektáljanak a római rendi központnak. A rendi elvárás szerint minden egyes műnek és a provincia egészének kell, hogy legyen egy folyamatosan reflektált apostoli víziója és konkrét terve, melyet a közösség ismer és elfogad. A formális tervezés mégis új gyakorlatnak számít, melyet a nyugati provinciák is csak az 1990-es évektől kezdtek el alkalmazni. Ezért érdekes, hogy az emigrációban működő magyar rendtartományban már 1974-ben meghatároztak bizonyos apostoli prioritásokat. 1992-ben, 2000-ben, valamint 2005-ben dolgoztunk ki apostoli terveket. Jelen dokumentum ezek szerves folytatása kíván lenni.

Az elmúlt húsz évet folyamatosan jellemezte a reflexió, bár ez nem mindig volt következetesen végigvitt, tudatos tervezés. Amikor 2000-ben, majd 2005-ben elkészült a PAT, az inkább egy intézményekre összpontosító, fejlődési utakat is sugalló reflexió és helyzetelemzés volt, mintsem új szemléletet kijelölő vízió. Természetesen újra és újra felmerül az „ember tervez, Isten végez” tapasztalata. Gondoljunk csak arra, hogy mai kiemelt intézményeink jövője meglehetősen

kétséges volt az induláskor.³ Ma már ezek jól mutatják a kezdeti két évtized forrongásában letisztult és mára elfogadott súlypontjainkat, ahogy azt is, hogy a provincia képes volt valódi változást végrehajtani. Elmondhatjuk, hogy a meghatározó fejlődési irányt 1990 és 2005 között az intézményvállalások és az alapozás, míg 2005 és 2010 között a közösségi élet elmélyítése fémjelezte. A tervezés hatásáról visszatekintve kijelenthetjük, hogy a 2005-ös PAT-ban megjelölt javaslatok, alternatívák mintegy 80 százalékát megvalósítottuk! Jóllehet az akkori tervezés nem tudott széles részvételre és elkötelezettségre építeni, mégis tudatosított és beindított folyamatokat, illetve támaszt adott a rendi vezetés számára.

Hálát adhatunk, hogy az 1990-es évek elejének gyors változásai és a hazai, illetve emigrációból visszatért jezsuita közösségek egyesítése nem okozott generációs, világnézeti, egyházképbeli vagy más szakadást. Szolgálataink vállalása fokozatosságot mutatott. Elszórt, kisebb plébániák átadására sor került, de nem kellett nagy intézményeket konfliktushelyzetbe kerülve feladni vagy bezárni. A húsz év gyümölcse, hogy világosabban kirajzolódott a XXI. században is élő rendi karakterünk, sajátos megközelítésünk.

Visszatekintésünk tapasztalata, hogy a provincia állapota az elmúlt húsz év sok munkájának és azok beérett gyümölcseinek köszönhetően kiegyensúlyozott, így nem követel meg sürgős beavatkozást. A jelen tervezési folyamat keretében lehetőség van a szabad előrettekintésre, a távlati célok és prio-

ritások nyugodt átgondolására. Ezért a konzultus egy **szisztematikus tervezési megközelítés** mellett döntött, mely egy hosszabb, a visszacsatolások által többször módosított folyamat keretében, több csoport bevonásával, lépésről lépésre halad. Stratégiai tervezésünk céljai a következők voltak:

– **Tudatosan választott és vállalt szolgálatokban** dolgozzunk, melyeket helyi és rendtartományi szinten egyaránt sajátjuknak éreznek a magyar jezsuiták: **összpontosítsunk** az ignáci kritériumoknak legjobban megfelelő munkákra, tudatosan **foglaljuk el helyünket** a hazai és nemzetközi együttműködésekben.

– Tudjunk **proaktívan** és **innovatívan** cselekedni, tartsuk szem előtt a fenntartható működésünket, és tudjunk számolni döntéseink következményeivel, a „nagyobb jót keresve”. Naponta megtapasztaljuk, hogy új „nyelvezetre”, kultúrára lenne szükség, amely jobban képes közvetíteni a hitet a fiataloknak; olyan újító utakra, melyek láthatóan, érthetően és vonzóan mutatják meg az evangélium ösvényét mai világunkban. Megértettük, hogy az egyik legfontosabb társadalmi kihívás a magyar cigányság felemelése, és ebben feladatunk egy új, keresztény cigány értelmiség felnevelése.

– **Ne vesszünk el** az aktuális lehetőségek között. Ne csak reagáljunk eseményekre, és még kevésbé sodródjunk ösztönösen

rövid távú válaszainkkal. Ne vállaljuk túl magunkat, hanem tudatosan éljünk az ignáci **megkülönböztetés** gyakorlatával.

– Erősítsük rendi közösségeinkben és munkáinkban az **ignáci/jezsuita identitást**⁴ a lelkeség átadásával, tudatos közösségépítéssel és külső szimbólumokkal.

– Mindezek révén **mélyítsük el** meglévő munkáinkat és honosítsunk meg egy **reflektív gyakorlatra építő stratégiát**.

A tervezési folyamatot a 2011-es nyári provinciatalálkozón elhangzottakra, a provinciális vizitációkra, a konzultus és az előljárói fórumok eszmecserejére, szakmai műhelyekre, a külföldi provinciák tapasztalataira építettük. Sokat segített, hogy az előljárói fórum egy előkészítő műhelyt alkotott, amely külső szakmai támogatással igyekezett hasznosítani más tervezési tapasztalatokat is.

2011 decemberében a provinciái kongregáció alkalmával tartományi szinten tekintettük át az addigi reflexiós utat.⁵ Az ott elhangzottakra, illetve a közösségekkel folytatott további reflexiókra, valamint a prokurátori vizitációk – a rendtársak véleményét összegző – tapasztalatára építve készült el ez az Apostoli Terv, melynek kommunikációja után megkezdjük döntéseink megvalósítását a helyi közösségeinkben, a barátainkkal való együttműködésben.

A **folyamatos értékelés** érdekében Tervünk megvalósítását az előljárói fórum évente kétszer áttekinti, és a nyári provinciatalálkozó megvitatja. 2016-ban egy közbenső értékelés keretében aktualizáljuk a jelenlegi Apostoli Tervet, majd 2020-ban egy átfogó reflexió keretében részletesen értékeljük a közösen megtett utat, és meghatározzuk az akkori követelményeknek megfelelő következő időszakra vonatkozó tervünket.

RÁTEKINTENI A VILÁGRA

Az idők jeleire figyelve

Az ember, ha emberhez méltóan akar élni, tervezi a jövőt. Minthogy pedig az ember ugyanakkor közösségi élőlény, a közösségeknek is szükségük van a jövő megtervezésére.⁶

A tervezésnél természetesen figyelembe kell venni a bizonytalansági tényezőket. Tudatában kell lennünk annak, hogy Isten munkatársai vagyunk, ezért nagyrészt Isten kifürkészhetetlen akaratától függ, hogy tervezőmunkánk hatásos és eredményes lesz-e. Isten kegyelme minden emberben közvetlenül működik, és a Szentlélek mindenkinek osztogatja különböző karizmáit. Ezért eddig is megtörtént, és ezután is meg fog történni, hogy a Szentlélek új kezdeményezésekre serkent jezsuitákat, ezek révén pedig előre nem látott fejlemények mutatkoznak munkáinkban. Például a Kerkai Jenő által elindított KALOT-mozgalom megújíthatta volna Magyarország társadalmát, ha a kommunista diktatúra el nem fojtja. Hasonlóan, amikor Szegeden elkészült a modern noviciátusunk, abban az időszakban éppen nem volt két évig új jelöltünk.

Tudatában vagyunk annak, hogy világunk nagyon gyorsan változik, így még inkább igaz, hogy elsősorban a belső szabadságra és Jézus hívására kell figyelni. Tudjuk, hogy a jelen Apostoli Terv megvalósításakor választ kell adnunk **számos**

dilemmára. Nagyobb az elvárás és a bizalom felénk, mint amekkorának ma képesek vagyunk megfelelni. Biztosítanunk kell azt, hogy provinciánk sokszínű legyen, és ugyanakkor ne forgácsolódjon szét. Úgy szól küldetésünk az egyház peremvidékére, hogy közben még szorosabban kell kapcsolódnunk központjához. Komolyan véve a fejlett világ posztmodern kultúrájának adottságait, kevesebb hivatással és fokozódó előregedéssel kell számolnunk, holott feladataink gyarapodnak. Úgy kell világi munkatársakat megnyernünk és felkészítenünk a közös misszióra, hogy közreműködésükkel ne csupán tartalmi és lelkeségi szempontból kiüresedett intézményeket tartsunk fenn. Úgy kell megújító módon felhasználnunk nemzetköziségünket, hogy ne szigetelődjünk el nemzeti és nyelvi közegünkben, ugyanakkor legyen erőnk hazai feladatainkra is.

Megközelítésünket nem a *többet* akarás jellemzi, hanem a *jobb, mélyebb, „ignácibb”* hozzáállás vágya. Ennek legfontosabb mércéje, hogy választásaink Isten akaratának szabad kereséséből fakadnak-e. A Szent Ignác-i megkülönböztetés – részleteiben rögzített – mintapéldája a *Deliberatio*, az első atyák 1539-es döntési folyamata a rend megalakításáról. E „megkülönböztetés” segít ahhoz, hogy szolgálatunkat szabadon tudjuk megvalogatni (új missziókat elkezdni, majd a strukturált munkákat átadni az egyházmegyéknek), képesek legyünk összpontosítani (elsősorban a városi, egymásra épülő központokban), illetve vállaljunk párbeszédre és inkulturációra épülő küldetést az egyház peremterületein a

kultúra, a tudomány, a többi vallás vagy éppen az ateizmus vonatkozásában. **Reflexiónk szűrőjét** a jezsuita tervezés hagyományos megfontolásai⁷ adják, melyekből világosan látszik, hogy a célok megválogatásakor a tervezés alapja nem csupán a jelenlegi állapot, hanem a misszióra vonatkozó jövőkép volt, mely a döntés előkészítésekor a várható „gyümölcsöt” – hatást – tartotta szem előtt.

Helyzetértékelésünk

XVI. Benedek pápa mondja, hogy amint a jeruzsálemi templomban létezett egy „**nemzetek udvara**”, ahová a nem izraeliták is bemehettek, úgy mai szekularizálódott világunkban is meg kell nyitnunk a „nemzetek udvarait”, ahol találkozunk a mai világ emberével.⁸ Ahhoz, hogy eredményesen szólíthassuk meg ezt az új világot, meg kell ismernünk sajátosságait.

Korunk meghatározó sajátossága a **szekularizáció**. E kifejezést a XVIII. században kezdték használni az egyházi tulajdonok elvételeként jelölésére. Az ilyen értelemben vett szekularizáció mára már befejezett tény. Átvitt értelemben azonban a szekularizáció kifejezést a kulturális területek differenciálódásának jelölésére is használják: a tudományok, a művészetek, a jogrend, a politika, az egészségügy és a nevelésügy is kikerült az egyházak befolyása alól, és saját autonóm szabályaik szerint alakulnak, fejlődnek.

A II. Vatikáni Zsinat a „világi valóságok” ezen autonómiáját helyesnek mondta és elfogadta. A szekularizációnak van egy olyan területe is – az egész emberi élet szekularizálódása –, amely viszont sajnálandó jelenség. II. János Pál többször is kifejezte azt az aggodalmát, hogy a szekularizáció olyan veszedelmes lejtő, amely a teljes szekularizmushoz vezet. Ennek hatása a relativizmus, a vertikális-transzcendens dimenzió hiánya, a nihilizmus, individualizmus, egoizmus, felületesség és ürességérzet, a múlttal, a hagyománnyal való kapcsolat elvesztése. A kollektív emlékezet összeomlik, az új nemzedék nem bízik a régiben. Ezáltal a múlt használhatatlanná válik, míg a jelen átláthatatlan, mert gyorsan változik és bonyolult. Ennek következtében pedig a jövő is tervezhetetlen. A mai világban elveszett a premodern társadalomnak a múlt rendjében gyökerező biztonsága, elveszett a modern társadalom abbéli reménye, hogy egy boldog evilági kor hajnalát éljük, végül – a kommunizmus bukása után – elveszett az a remény is, hogy a kapitalizmus „meghozza” az igazságosságot és boldogságot.

A századok folyamán hullámhegyek és hullámvölgyek jellemezték a vallásos és materialista társadalmak váltakozását.⁹ A materialista hullámvölgy a Krisztus előtti II. században és a Krisztus utáni XIX. században érte el két mélypontját. Ezek után a hullám görbéje újból emelkedni kezdett, az I. századtól a kereszténység terjedésével hatalmas hullámhegy következett, amely a XII–XIII. században érte el csúcspontját. Ettől kezdve indult az újabb lejtmenet,

amely a XIX. században érte el mélypontját. Utána azonban, a XX. században újra erősödni kezdett a spiritualitás iránti érdeklődés. Ennek jelei egyfelől a vallásosság, az okkultizmus, a mesevilág, a szekták és a karizmatikus jellegű mozgalmak felvirágzása, másfelől pedig az a felismerés, hogy mind az egyén életében, mind a társadalom legitimációjában helyettesíthetetlen szerepet tölt be a transzcendensben gyökerező vallásosság. Ezt a jelenséget nevezi Habermas **posztmodernizmusnak**, illetve **posztszekularizmusnak**. Eközben csökken a kereszténység aránya: amíg 1900-ban a világ lakosságának 70 százalékát alkották a keresztények, addig egyes előrejelzések szerint 2025-re számuk 20 százalékra csökkenhet.

Hazai társadalmunk ma legyengült állapotban van: értékeiben elbizonytalanodott, demográfiai szempontból fennmaradásában veszélyeztetett, gazdaságilag kiszolgáltatott, politikailag megosztott, intézményeiben bizalmát veszített helyzetben lépett be a magyarság a XXI. századba. A rendszerváltást követő húsz év sok reményteli változása – úgy tűnik – nem volt képes eléggé szilárd, fenntartható pályára állítani társadalmunkat és egyházainkat. Ezért a jövőben kevesebb elkötelezett egyénre és életképes közösségre tudunk támaszkodni, és féltő, hogy emiatt lehetetlen lesz megállítani a társadalmi anómia irányába tartó negatív spirált. Különösen szomorú helyzetben vannak a fejlődés peremére szorulóknak, a szegényeknek, a romáknak, az elbizonytalanodottak és általában azok, akik nem találják életük értelmét.

Egyházunk a rendszerváltást nem tisztázott múltértékeléssel és túlzott lelkesedéssel élte át. Az anyagi jóvátétel és a nagy elvárások miatt az egyház sok olyan feladatot vállalt, amelyet – ma talán már kimondható – nem képes minőségi színvonalon elvégezni. Általában kijelenthetjük, hogy az elmúlt húsz évben a felgyorsult átalakulások közepette az egyház képtelen volt tájékozódni és reflektálni a változásokra. Kevésbé volt képes a világiak bevonásával és új struktúrák kialakításával felkészülni a szekularizációra, így mára létszámban és erőben teret veszített. A hívők száma, helyzete, demográfiai összetétele a mérések szerint a kisebb, városiasabb és egyre inkább értelmiségi egyház irányába mutat, ahol a világiaknak több feladatot és felelősséget kell kapniuk. A keresztény értelmiség és – ezen belül – a fiatalság helyzete több ponton is kritikussá vált az elmúlt húsz év fejlődését tekintve: egyre nagyobb a távolság a hithirdetés és a mai kultúra között; a plébániai keretek sok helyen kiürültek, vagy a paphiány miatt formálisan is megszűntek. Az ifjúsági közösségek száma lényegesen visszaesett, olyannyira, hogy sokszor nincs hová küldeni az érdeklődő fiatalokat. A világiak szervezeti, egyesületi élete visszaesett.

Mindezekre a kihívásokra ma a plébániai struktúra mintha nem lenne eléggé felkészült. Az újraindult szerzetesség pedig – létszámban, szellemi és lelkiezőben – sajnos, szintén legyengült, ezért kevésbé tud az egyházi megújulás motorjává válni.

Bennünket, magyar jezsuitákat, ahogy a világra tekintünk, elsősorban a globális elbizonytalanodás, az egyház hitelvesztése, a vallásos nyelv kiüresedése **aggaszt**. Tradicionális közösségek és értékátadási struktúrák vesztek és vesznek el szemünk láttára. Az elbizonytalanodást a másik oldalról felerősíti a globalizáció okozta fundamentalizmus és a „másiktól” való félelem térnyerése is, ami további polarizációt okoz. Mindez meghatározza már a hazai evangelizáció lehetőségét is, ha a hagyományos formák elégtelenségére vagy a hivatások számának csökkenésére tekintünk.

A külső tényezők mellett saját sorainkban aggaszt, hogy létszámunk csökken, közösségi erőforrásaink pedig még mindig nem eléggé mélyek. Létszámunkhoz képest túl sok külső és belső elvárásnak kell megfelelnünk, ami szétforgácsolódáshoz vezet. Mindez összefügg azzal, hogy egyszerre van jelen a minőség rovására a túlterheltség és a stressz, illetve az elköteleződés és a lelki/közösségi mélység hiánya.

Aggasztó, hogy egyházunkban mintha nem értenénk és beszélnénk eléggé a fiatalok nyelvét. Így nehéz megvalósítanunk azt a célunkat, hogy jobban jelen legyünk számukra azáltal, hogy értékeljük a fiatakkort, mint az élet egy különleges szakaszát, hogy az ignáci megkülönböztetés útján történő belső növekedésre segítsük őket a szabadságban és kreativitásban, illetve elkísérjük őket az általuk választott életúton.¹⁰

Reményt ad viszont, hogy úgy érezzük, a spiritualitás utáni vágy, valamint a világiak kezdeményezőkézsége meghatáro-

zóan jelen van korunkban, és az általuk felvetett kérdésekre az ignáci lelkeség válaszokat tud adni. Erőt ad, hogy sokak részéről mély bizalmat tapasztalunk rendünk iránt. Felkészült rendtársainknak, a közös célok mellett elkötelezett világi munkatársainknak és barátainknak, valamint egy általánosan érezhető együttműködő nyitottságnak köszönhetően az ignáci utat már most elérhetővé tudjuk tenni sok ember számára hazánkban. Bátorít, hogy az ignáci lelkeség erejét egyre többen megtapasztaljuk, ez pedig vágyat és akaratot ébreszt bennünk a megújulásra. Formációnk alapvetően jó, rendi működésünk szerkezetében és forrásaiban biztosított. Jezsuita munkáink környezetükben elfogadottak és begyökerezettek, ezzel együtt szolgálataink vállalásában nagy szabadságot élvezünk.

Feltűnő, hogy míg aggodalmaink többsége külső, addig reményeink belülről fakadnak. Úgy érezzük, hogy provinciánkban nincs **félelem a változástól**, sőt igény van a hagyományos erő, az ignáci kreatív hűség alkalmazására.

Intézményeink helyzete

Munkáinkról elmondhatjuk,¹¹ hogy mind földrajzi és munkaterületi megoszlásuk, mind egyensúlyuk és fenntarthatóságuk szempontjából alapvetően jól kialakultak. Négy egyetemi városhoz kapcsolódóan működnek nagyobb műveink, melyek hitelesen képviselik a jezsuita hagyomány nagy területeit a

lelkipásztori, a lelkigyakorlatos, az oktatási és intellektuális apostolság, a szociális szolgálat és a média területén. Környezetünk ezeket hiteles, nyitott, párbeszédre kész és felkészült műveknek tartja, melyek felismerhető ignáci többletet hordoznak, és képesek teremtő, megújító módon végezni helyi feladataikat. Bár kicsiny művekről van szó, melyek általában egyedül működnek, mégis az adott területen, hatásuk és multiplifikáló erejük érezhető a magyar egyházban.

Budapesten meghatározó belvárosi missziónk a **Jezsuita Sziget**: a kulturális, közösségi és lelkiségi programokat befogadó Párbeszéd Háza (2007), a hetvenfős Szent Ignác Szakkollégium (1990) és a Mária utcai templomunk (1909, 1989), melyek 2011 óta szinergikus egységben működnek. **Médiaapostolkodásunkat** *A Szív* folyóirat, könyvkiadás, Jezsuita Stúdió, a hazulról támogatott Vatikáni Rádió és tudatos web2 jelenlét biztosítja a sok alkalmi megszólalás mellett. **Társadalmi** gondolatformálást a Faludi Ferenc Akadémia és az OCIFE segítségével tudunk végezni. **Szociális apostolkodásunkat** igyekeztünk a roma integrációra fókuszálni, hogy ott, főleg a nevelés útján tudjunk kreatív modelleket kialakítani, és azokra hálózatokat felépíteni. Mindezt 2011 óta kiegészíti a kispesti Jezsuita Roma Szakkollégium, mely ötödik eleme egyetemi kollégiumi programunknak.

Rendi formációnk alapeleme a Sodrás utcai **noviciátusunkban** és a **hivatásgondozásban** végzett munka, valamint a **Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán** oktató jezsuiták tevékenysége.

Jelenleg két **lelkigyakorlatos házunk** van: a dobogókői **Manréza** és a püspökszentlászlói **Életrendezés Háza**. A fővároshoz kapcsolódó Manréza lelkigyakorlatos ház épületét 1993-ban csereingatlanként kaptuk, az eredeti koncepció szerint a szálloda bevétele hozzájárult volna a lelkigyakorlatos funkciókhoz. Mára megtörtént a szétválasztás, és létrejöhetett egy folyamatos és elismert lelkigyakorlatos műhely. Az Életrendezés Háza kisebb, de karakteres művünk, amely az 1980-as években egyéni jezsuita kezdeményezésre nyitotta meg kapuit, erős világi támogatással és alapvetően alkalmi jezsuita programokkal. Működésüket segíti az **Ignáci Lelkiségi Központ**, melynek tevékenységi körébe könyvek kiadása, valamint lelkigyakorlat-kísérő kurzusok szervezése tartozik.

Szegeden újraindult a hagyományos rendi oktatási munkánk, miután 1989-ben visszakaptuk templomunkat, a szemináriumnak jezsuita spirituálisa lett, a főiskolán pedig ismét jezsuiták tanítottak, majd 1991-ben a papnevelő intézet befogadta a jezsuita noviciátust. A jó indítást 2006-ban krízis törte meg: több rendtársunk kilépett, a noviciátus pedig elköltözött.

A lassú megerősödést jelezte, hogy 2008-ban megalakult a **Kaszap István Kollégium**, illetve ikerközösségként idekapcsolódott a **délvidéki misszió**nk Törökkanizsán, így ma összesen hat jezsuita tartozik Szegedhez.

Miskolci megtelepedésünk 1994-ben egyházmegyei hívásra történt, azzal a céllal, hogy – egy új plébánia és a Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium és Kollégium létrehozásával – elkezdődjön egy komplex lakótelepi lelkipásztori munka. 2004-ben átvettük az intézmény tulajdonjogát, amihez sok rendi beruházás is kapcsolódott. Ma hétfős közösség szolgálja a regionálisan elismert hatszáz fős iskolát és száznolcvan fős kollégiumot, illetve a lakótelepi plébániát.

Marosvásárhelyen 2008-ban indult el legújabb szolgálatunk. A román provinciával való együttműködés már 2002-ben elkezdődött a kétnyelvű programokat befogadó kolozsvári Manréza lelkigyakorlatos házon keresztül. Vásárhelyen ma hetvenfős egyetemi kollégiumot és lelkészséget, valamint egy belvárosi lelkészséget lát el három jezsuita, akik emellett részt vállalnak a gyulafehérvári papképzésben és a sokirányú lelkigyakorlatos munkában.

Négy központunkat kiegészíti **torontói** lelkipásztori szolgálatunk, mely az emigrációs magyarságnak egy máig erős közösségét látja el a lassan asszimilálódó észak-amerikai közösségek között.

Európai jezsuita jelenlétünk megerősítését szolgálja a leuveni posztgraduális Collegium Hungaricum 2012-es új-

bóli használatbavétele és oktatói jelenlétünk megújítása a római Gergely Egyetemen, illetve a Collegium Germanicum et Hungaricumban.

Barátaink támasza

Szent Ignác számára fontos volt, hogy az evangélium hirdetésére társakat és támogató barátokat találjon. Így kerülhetett be a Társaság hivatalos dokumentumaiba ez a mondat: „Nem pusztán munkatársak, hanem az Úrban barátok vagyunk.”¹² A szélesebb támogatói, baráti körből nőttek ki a Mária Kongregáció egyesületei, az öregdiák-közösségek vagy éppen a nagylelkű támogatók csoportja. Küldetésünk teljesítéséhez ma is szükségünk van elkötelezett munkatársakra, lelkes önkéntesekre, egyházi és világi partnerekre és támogatókra.

– A „*sentire cum ecclesia*” elve alapján **egyházunkban** legfőbb támaszaink az egyházmegyék papjai és püspökei.

– **Stratégiai partnereink** azok a közösségek, melyek, ugyan különböző karizmákkal, de azonos súlyt helyeznek a közösségi keretek fontosságára, a lelkeség elmélyítésére, és alapvetően készek az együttműködésre: vagyis a szerzetesrendek és a világi megújulási mozgalmak. A **szerzetesrendekkel** való kapcsolatunk különösen erős az ignáci lelkeségű női

testvérközösségekkel, mint amilyen a **Congregatio Jesu** (gimnáziumaink együttműködése és tanárképzés), a **Jézus Szíve Népleányok** (könyvkiadás, lelkigyakorlatos munkák), a **Sacré Coeur Nővérek** (miskolci lánykollégium, Szentjánosbogár) és a **Segítő Nővérek** (dobogókői és erdélyi együttműködés). Az oktatás terén tudatosan együttműködünk a tanító rendekkel. Erős támaszaink a **világi közösségek**, például a **Keresztény Élet Közössége**, mely egyfajta „harmadrendként” fogja össze a lelkigyakorlatok lelkeségét megtapasztaló világiakat. A **világi mozgalmak** közül kiemelt fontosságú együttműködés alakult ki a fiatalok rendszeres emberi és lelki képzését, közösségi növekedését szolgáló közösségekkel, mint amilyen a **Szentjánosbogár** és a **Regnum Marianum**. A Szentjánosbogár húszéves múltra visszatekintő, ignáci lelkeségű ifjúsági közösség, mely mára több ezer fiatalot ér el erős hálózattal, alapos vezetőképzővel és kreatív játékpédagógiával.

– A **külföldi jezsuita provinciákkal fenntartott partneri kapcsolatok** sajnos ma szinte csak a rendi formációra korlátozódnak, de reményünk van arra, hogy a következő években újabb együttműködések alakulnak ki európai szinten. Kisebb létszámú közép-európai provinciákban látjuk, hogy komolyan meg kell fontolnunk a legmegfelelőbb rendi struktúrák kiépítését. Ennek alapja, hogy helyi, nemzeti gyökereink és az ezeken átívelő vízióink egyáltalán nem zárják ki egymást.

Az elmúlt években ignáci szabadsággal és kreativitással történtek meg világszerte a regionális újjászerveződések, melyek tapasztalatát nekünk is meg kell fontolnunk. Ehhez azonban arra van szükség, hogy mélyebben megtapasztaljuk a Társaságot mint egyetemes küldetésben lévő nemzetközi testet, amely képes erőket felszabadítani oda, ahol nagyobb a szükség.

JÖVŐKÉPÜNK

Az új evangelizáció egyik sajátos akadályát a spirituális képzelőerő elsekélyesedésében, illetve csökkenésében látjuk, és elsődleges feladatnak tartjuk ennek az alapvető emberi képességnek a felébresztését és nevelését.¹³ E nélkül a Társaság egyik legfontosabb evangelizációs eszköztét jelentő – és jelentős részben a képzelőerő tevékenységére épülő – lelkigyakorlatok is nehezen tudnak gyümölcsöt hozni. Idetartozik a helyes *interioritásra, személyiségfejlődésre* való nevelés is, amely apostoli tevékenységünk alapja, és egyik nélkülözhetetlen eleme jezsuita pedagógiánknak.

Az átalakuló egyházi környezetben a világiaknak több feladatot és felelősséget kell kapniuk a hit átadása és a társadalom hit által történő átformálása terén.

Komoly kihívások előtt állunk. Bár nagyon jól tudjuk, hogy nem lehet mindent megtervezni, sem valamennyi veszélyt kivédeni, mégis fel kell tennünk a kérdést, hogy melyek a kiemelten kritikus kérdések a következő években.

– *A megszólítás hatékonysága:* Tudunk-e olyan nyelvet találni a hit közvetítésére világunkban, mely épít az ignáci lelkigyakorlatok személyes istentapasztalatára?

– *Ignáci válaszok korunk kérdéseire:* Tudunk-e megfelelő válaszokat adni egy igazságosabb társadalom felépítéséhez?

– *Hitelesen megélt lelkiség:* El tudjuk-e mélyíteni lelkiségünket, szerzetesi életünk közösségi voltát? Lesznek-e hivatások? Eléggé alapos-e a rendi képzésünk?

– *Az együttműködés vállalása:* Rendgyűléseink dokumentumai (35. ÁR, 6. d.) együttműködésre biztatnak egymással, világi munkatársainkkal, más szerzetesrendekkel és az egyházmegegyekkel. Tudunk-e stratégiai partnereket találni és hálózatot építeni velük?

– *Szolgálat a határokon:* Egyházunk a határokra szólít minket, de tudjuk, hogy ezek bizonytalan és veszélyes helyek. Van-e eléggé mély missziós tudatunk, kreatív bátorságunk ahhoz, hogy – Jézussal való barátságunkra és a megkülönböztetés szabadságára építve – elmenjünk a határokig anélkül, hogy elsodródnánk? Tudunk-e a „peremvidéken” dolgozva kapcsolatban maradni egyházunk centrumával?

Ezek a kihívások reális kockázattá válhatnak, ha nem adunk megfelelő választ rájuk.

A Jézus Társasága öt átfogó prioritást jelölt meg, melyeket a 35. Általános Rendgyűlés megerősített: a menekültek

szolgálatát, az intellektuális apostolságot, az afrikai és a kínai missziót, illetve római intézményeinket az egyetemes egyház szolgálatában. Az európai provinciák 2010-ben két *batárterületet* választottak szolgálataink irányaként: az **evangelizációt egy gyorsan szekularizálódó társadalomban, illetve a párbeszédet a vallások, világnézetek között.**

A magyar jezsuiták az egyházi és társadalmi megújulást kívánják szolgálni, elsősorban az ignáci lelkiség megosztásával, amely képes széles rétegeket a reflektáló, szabad elköteleződés felé segíteni. Jézus társaiként akarunk jelen lenni a körülötünk élők számára, hogy sajátos ignáci karizmánkat hitelesen és láthatóan megoszthassuk elkötelezettséget kereső és vállaló keresztényekkel – legyenek fiatalok vagy idősök, szerzetesek vagy világiak –, ezáltal pedig hozzájáruljunk egyházunk megújulásához.

Arra törekszünk, hogy 2020-ra az ignáci lelkiség egyházunk meghatározó támasza legyen, felismerhető jegyekkel és komoly szakmaisággal:

– **A magyar jezsuiták közössége hatvan fővel stabilizálódik, akik életükkel vonzó, látható alternatív életformát mutatnak fel, megtapasztalva törekenységüket, és engedve, hogy az Úr lelki oázisokká formálja őket;**

– a Szent Ignác-i lelkigyakorlatok útján megújítóan és saját karizmánkkal tudjuk szolgálni az új evangelizációt egyházunkban;

– négy nagyvárosra összpontosítva képesek leszünk megújítóként és mások számára modellként¹⁴ hatni társadalmi-egyházi környezetünkre;

– erősebb jezsuita **nemzetközi együttműködésünk** segít kitágítani szolgálatainkat, jobban kihasználni erőforrásainkat és előmozdítani a kiengesztelődést világunkban;

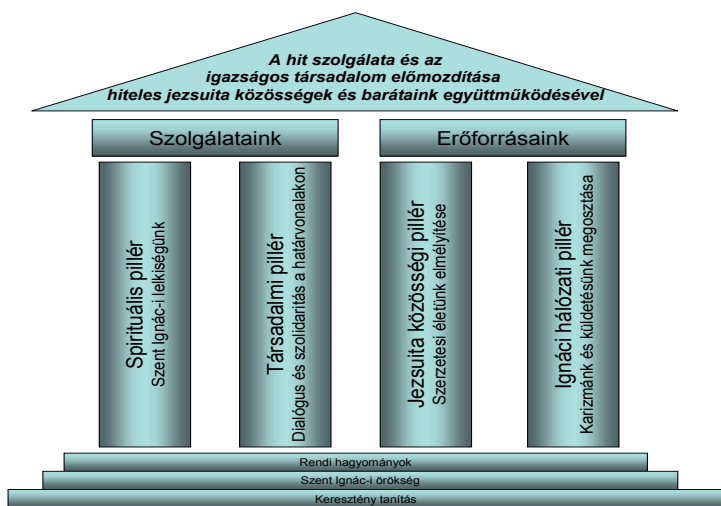
– megerősödik körülöttünk azon **elkötelezett világiak széles rétege**, akik vállalják közös küldetésünket, melyet – a lelkigyakorlat-adás, a pedagógia és az ifjúsági munka révén – hatékonyan támogat egy kiforrott **reflexiós és képzési rendszer**.

A céljainkhoz szükséges erőforrást elsősorban nem munkák feladásával és átcsoportosításával kívánjuk elérni, hanem életünk és szolgálataink elmélyülésének előmozdításával. 2010 és 2020 között munkánkunknak nem annyira a bővítésre kell irányulnia, hanem elsősorban a lelki **elmélyítésre és a partneri együttműködésre**. Erőforrásaink összpontosítása miatt akár területek átadásának előkészítését is meg kell fontolnunk néhány helyen, ha ezt egy valóban fontosabb új elköteleződés vagy a létszámcsökkenés kikényszeríti.

Szolgálatainkat meghatározták a korábbi évek döntései, így az erdélyi misszió elindítása vagy a Párbeszéd Háza felújításának szándéka. E két művünk korábban létező, de szétszórt munkákat fog egybe. A jövőben megerősítésük és hálózatba építésük a cél, amelyekben támaszkodunk a közös képzésekre, a forrásteremtésre és a megerősödő médiamunkára. Fiatalok munkába állása esetén új szolgálat vállalása elsősorban a be nem töltött jezsuita helyeken (római szolgálataink stb.), lelki gyakorlatos munkáink egymásra építésében, illetve a romafelzárkóztatás területén szükséges.

KÜLDETÉSÜNK ÉS CÉLJAINK

A Magyar Jezsuita Rendtartomány küldetése a hit szolgálata és az igazságos társadalom előmozdítása, hiteles jezsuita közösségek és barátaink együttműködésével. A magyar rendtartomány e küldetést négy pillérré építve valósítja meg:

1. SZENT IGNÁC-I LELKISÉGÜNK

A jezsuita identitás erősítése, hogy intézményeink az evangélium látható és hiteles jelei legyenek

2. DIALÓGUS ÉS SZOLIDARITÁS A HATÁRVONALAKON

Megújító, multiplikálható modellek felállítása pozitív társadalmi folyamatok beindítására

3. SZERZETESI ÉLETÜNK ELMÉLYÍTÉSE

Szerzetesi és közösségi életünk megújítása, hogy növekedjünk a belső szabadság, a szeretet és az ingyenesség terén.

4. KARIZMÁNK ÉS KÜLDETÉSÜNK MEGOSZTÁSA

Karizmánk megosztása a közös küldetést vállaló barátainkkal, támogatóinkkal, testvérközösségeinkkel.

AZ EGYES PILLÉREKHEZ TARTOZÓ ÁTFOGÓ CÉLOK

1. Szent Ignác-i lelkiességünk elmélyítése

1. 1. Az ignáci lelkigyakorlatos kultúra honosodjon meg, és megtermékenyítő hatása érvényesüljön hazánkban.

1. 2. Lelkipásztori szolgálatunk legyen ignáci és modellértékű, épüljön be jobban a helyi egyházba, hogy hatékonyabban szolgálhassuk az új evangelizációt.

2. Dialógus és szolidaritás megerősítése a határvonalakon

2. 1. Az ignáci reflexió és párbeszéd gyökerezzen meg a hazai közgondolkodásban.

2. 2. Az egyházban és a peremén élő keresők találjanak támpontokat a hit és kultúra területén.

2. 3. Sajátos eszközeinkkel vegyük ki részünket a keresztény értelmiség neveléséből.

2. 4. Szociális modelljeink indítsanak be pozitív társadalmi folyamatokat.

3. Szerzetesi életünk elmélyítése

3. 1. A hivatásgondozás és a formáció kapjon kiemelt támogatást és figyelmet munkáink között.

3. 2. Jezsuita életünk elmélyítésével közösségeink legyenek még hitelesebbek és támogatóbbak.

3. 3. Erősítsük meg struktúráinkat, nemzetközi együttműködésünket.

4. Karizmánk és küldetésünk megosztása

4. 1. Közös misszióknak számára képesek legyünk felkészült és elkötelezett társakat meghívni.

A fenti célhierarchiát a küldetésnyilatkozat, a minket feszítő aggodalmainkra és reményeinkre adott válaszok és helyzetünk kritikus elemzése alapján állítottuk fel, áttekintve belső erősségeinket és gyengeségeinket, valamint a külső környezetünkben meglévő lehetőségeket és fenyegetéseket.

A célok eléréséhez közös műhelymunkák keretében meghatároztuk azokat a területeket, ahol tevékenységeinket el akarjuk mélyíteni.

Apostoli Tervünk következő fejezete a jezsuita jövőkép négy pillérére építve tartalmazza azokat az akciókat, amelyeket 2020-ig meg kívánunk valósítani. *Dőlt betűvel* jelöltük a már elindított tevékenységeket.

1. ELMÉLYÍTJÜK SZENT IGNÁC-I LELKISÉGÜNKET

A Jézus Társaságát „arra alapították, hogy a hit védelme és terjesztése, valamint a lelkeknek a keresztény életben és tanításban való előmenetele érdekében nyilvános előadásokkal és Isten ígéjének minden egyéb szolgálatával, valamint lelkigyakorlatokkal, gyermekek és tanulatlanok keresztény oktatásával, szentgyónás-hallgatással és a többi szentség kiszolgáltatásával a keresztény hívőknek főképpen lelki vigaszt nyújtson; és nem kevésbé igyekezzon hasznosítani magát az ellenségeskedők kibékítése, a börtönökben és kórházakban sínylődők jótékony megsegítése és szolgálata, valamint a szeretet többi cselekedetei által, amint azt Isten dicsősége és a közjó megkívánja.”

(Formula Instituti, 1.)

1. 1. A lelkigyakorlatok

Jézus Társaságának alapvető szolgálata *Szent Ignác lelkigyakorlatainak* kísérése.

Célunk, hogy az ignáci lelkigyakorlatos kultúra honosodjon meg, és termékenyítő hatása érvényesüljön hazánkban.¹⁵

Elősegítjük, hogy az **Ignáci Lelkiségi Központ** (ILK) lelkeségi munkáink szellemi műhelye és összehangolója legyen.

– Az ILK-et tudásközponttá fejlesztjük hazai és nemzetközi együttműködésben.

– *Kiadjuk és terjesztjük az ignáci lelkeség alapidokumentumait.*

– *Lelkigyakorlatos (tovább)képzést nyújtunk jezsuiták és az ignáci közösségek számára.*

– Erősítjük lelkigyakorlatos kísérőink csoportját, akiknek képzést és szupervíziót kínálunk.

Támogatjuk a papképzést a lelkigyakorlatok és a lelki kísérés útján.

– *Folytatjuk a szemináriumok tudatos megszólítását, a bennük való feladatvállalást.*

– *Újra biztosítunk magyar jezsuita spirituálist a római Collegium Germanicum et Hungaricumban.*

– Előtérbe helyezzük az egyházmegyes papság lelki szolgálatát.

– *Egyházmegyes papokat készítünk fel a lelkigyakorlatok kísérésére.*

Folytatjuk lelkigyakorlatos szolgálatunkat mint tudatosan felépített, minőségi és multiplikáló hatású lelki programot.

– *Folytatjuk a hétköznapi lelkigyakorlatát templomainkban, és ehhez csoportvezetőket és kísérőket képzünk.*

- Biztosítjuk, hogy lelkigyakorlataink kapjanak egységes, tervezett és fenntartható erőforrást. Három jezsuita főállásban, mások alkalmilag dolgozzanak lelkigyakorlatos munkában.
- Támogatjuk minden jezsuita lelkigyakorlatos képzését és hogy legalább alkalmilag végezze is.
- Két jezsuitát kötetlen ifúsági munkával bízunk meg.
- *Folytatjuk a Manréza mint kiemelt lelkigyakorlatos házunk fejlesztését.*
- *Az Életrendezés Házát a pécsi egyházmegyével együttműködve fejlesztjük.*
- Budapesten keressük annak lehetőségét, hogy a Párbeszéd Házának lelkiismereti programja mellett – esetleg a Sodrás utcához kapcsolódva – Budán is kialakuljon lelkiismereti központunk.
- *Munkatársaink számára elérhetővé tesszük lelkigyakorlatok végzését.*
- *Egyetemi kollégiumaink programjaiba beépítjük a lelkigyakorlatok lehetőségét.*

1. 2. Lelkipásztori szolgálatunk

Isten népének lelkipásztori szolgálatát a pesti *Jézus Szíve*-, a miskolci avas-déli *Isten Igéje*, a szegedi *Szent József*-, a marosvásárhelyi *Szent Antal*-, a törökkanizsai *Szent György*- és a torontói *Szent Erzsébet*-templomunkban, illetve sok alkalmi szolgálatban végezzük.

Célunk, hogy lelkipásztori szolgálatunk legyen ignáci és modellértékű, épüljön be jobban a helyi egyházba, hogy hatékonyabban szolgálhassuk az új evangelizációt.

Lelkészségeink kapjanak ignáci karaktert, hogy jobban gazdagítsák karizmánkkal a helyi egyházat.

– *Folytatjuk lelkészségi modellünk kialakítását.*

– *A Társaságra bízott hagyományos lelkiségi feladataink – például az imaapostolság és a Jézus Szíve tisztelet – kreatív megújításának lehetőségeit keressük.*

– Jezsuita szolgálatunkat beépítjük a helyi egyház munkájába, hogy gyümölcsözőbb lehessen.

– A régi népmisziók hagyományát folytatva új formáját keressük a vidék – alkalmi – szolgálatának.

Ifjúsági szolgálatunk előnyt élvez munkáinkban a Szent Ignác-i értékek felmutatására, hogy a fiatalokat segítsük a saját megkülönböztetésükben és döntésükben, és így valóban szabaddá válhassanak.

– Képezzük és elkísérjük a fiatalokat a belső növekedésük útján.

– *Támogatjuk a Szentjánosbogar Mozgalom és a Regnum Marianum munkáját.*

– Támogatjuk a Szentjánosbogarát, hogy műveink mellett építsen ifjúsági közösségeket.

– *Támogatjuk a MAGIS tapasztalatszerzésre reflektáló ifjúsági programját, mint az egyéni elmélyülés és a nemzetközi találkozás közösségi lehetőségét.*

Rendi tapasztalatunk megosztását és együttműködésünket felkínáljuk más rendeknek, egyházi közösségeknek.

- *Folytatjuk az együttműködést az ignáci lelkiségű közösségekkel.*
- *Megosztjuk reflexiós folyamatunk, hivatásgondozásunk stb. tapasztalatait.*
- Nagy hangsúlyt fektetünk a multiplikációra és együttműködésre az oktatás, az új evangelizáció, a romafelzárkóztatás és a mindezek háttéréül szolgáló rendszerek terén.

2. ERŐSÍTJÜK A PÁRBESZÉD ÉS SZOLIDARITÁS KULTÚRÁJÁT

„Nem annyira a tengerek vagy a nagy távolságok azok az akadályok, amelyek kihívást jelentenek az evangélium hirdetői számára, hanem inkább azok a határvonalak, amelyek az Istenről és az emberről alkotott téves vagy felszínes nézetek miatt elválasztják egymástól a hitet és az emberi tudást, a hitet és a modern tudományt, a hitet és az igazságosságra törekvést.”

(XVI. Benedek üzenete a 35. Általános Rendgyűlés tagjaihoz)¹⁶

Küldetésünk a társadalmi és kulturális határterületekre szólít. A hit átadását szolgálja az igazság, a béke és az egység keresése világunkban, valamint Isten jelenlétének kitapintása és felmutatása a hétköznapi eseményekben. Minden társadalmi szolgálatunkat azzal az alázatos közelítéssel végezzük, hogy sokak életében mintha kevésbé lenne megtapasztalható Isten, és ez növekvő bizonytalanságot szül. Szemléletünk alapja, hogy *„e bizonytalanság inkább lehetőség, mint probléma”*.¹⁷

2. 1. Intellektuális apostolság

A II. Vatikáni Zsinat nagy nyomatékkal hangsúlyozza a kultúra evangelizálásának fontosságát: a kulturális, szellemi értékek iránti fogékonyság előkészület a vallási valóságok befogadására. Jezsuita sajátosságként egyszerre kívánunk kritikát nyújtani a korszellemre és a jövőre irányuló javaslatokat megfogalmazni.

Célunk, hogy az ignáci reflexió és párbeszéd meggyökerezék a hazai gondolkodásban.

Erősítjük jelenlétünket a magyar nyelvű teológia művelésében, a társadalom és a kultúra néhány témájában, hogy aktuális társadalmi kérdésekre időben tudjunk **eligazító választ megfogalmazni**. Egyetemi oktatói jelenlétünknek legyen tudatosan választott fókusza.

- *A római **Gergely Egyetemet** kiemelt európai partnerünknek te-
kintjük, és oda magyar jezsuita oktatót küldünk.*
- *Támogatjuk a **Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolát** ok-
tatóinkkal és nemzetközi kapcsolatrendszerünkkel.*
- *Három-négy fiatal jezsuitát felszabadítunk a tudományos mun-
kára.*
- *Létrehozzuk helyi szakkönyvtáraink online katalógusrendszerét
a tudatos fejlesztés és kutathatóság céljából.*

Elősegítjük, hogy a **Párbeszéd Háza** a hit és a kultúra dialógusának elismert budapesti műhelyévé váljék.

– *Folytatjuk a **Párbeszéd Háza** kialakítását, hogy megfelelő teret adjon intézményeinknek és partnereinknek. Felépítjük **karakters ignáci misszióját**, mely képes megerősíteni és integrálni a hozzá kapcsolódó csoportokat. Művészeti és egyéb kulturális programjaink, lelkeségi tereink és intézményeink legyenek az új evangelizáció méltó helyei. Célunk, hogy növekedjék a Párbeszéd Házának látogatottsága, ezen belül is az új megszólítottak aránya, illetve a műhelyek aktivitása.*

– *Megerősítjük Faber Péter jezsuita közösségünket, hogy a **Párbeszéd Háza** szellemi műhelye lehessen.*

– *Közös belvárosi misszióinkban aktívan támogatjuk a testvérközösségek szolgálatát, így elsősorban a Jézus Szíve Társaság Horánszky utcai családpassztorációs terveit és a Congregatio Jesu Váci utcai fejlesztéseit.*

2. 2. Médiaapostolság

Célunk, hogy az egyházban és annak peremén élő keresők találjanak támpontokat a hit és a kultúra területén.

Ignáci sajátosságainkkal, kreatív és pozitív hangon veszünk részt az új evangelizációban.

- Biztosítjuk, hogy médiamegjelenéseinket **médiareferens** szervezze és hangolja össze.
- *Folytatjuk **A Szív** megújítását, hogy a rend hiteles és vonzó hangja legyen. A folyóiratot fenntartható szellemi műhellyel és anyagiakkal erősítjük meg.*
- **Könyvkiadásunkat** világos karakterrel és célrendszerrel, terjesztéssel erősítjük. Professzionális kiadói és terjesztői partnerrel működünk együtt.
- *A Párbeszéd Könyvesboltban és on-line elérhetővé tesszük kiadványainkat.*
- *Erősítjük, hogy a **Faludi Akadémia** és a **Jezsuita Stúdió** szolgáltsa meg a hitet keresőket.*
- Kiépítjük az új web2 média tudatos és kreatív használatát.
- Támogatjuk a **Vatikáni Rádió** – mint a Társaságra bízott mű
- magyar szekcióját, távlati célként jezsuita munkatárssal.

2. 3. A keresztény értelmiség megerősítése

Célunk, hogy sajátos eszközeinkkel vegyük ki részünket a keresztény értelmiség neveléséből.

Tevékenyen hozzájárulunk a hazai keresztény középiskolai oktatás-nevelés megújításához.

– *Elősegítjük, hogy a miskolci gimnáziumunk – mint a hazai keresztény pedagógia elismert szellemi műhelye – és az Ignáci Pedagógiai Műhely a keresztény közoktatás megújításának aktív szereplőjévé váljék.*

– Támogatjuk az ignáci pedagógia terjedését, elsősorban a *Congregatio Jesu* iskoláiban.

– Keressük lehetőségét, hogy Budapesten is létrejöjjön a jezsuita oktatás bázisa.

Megerősítjük **egyetemi jelenlétünket kollégiumaink és lelkészségeink** hálózatba fűzésével.

– Elősegítjük, hogy kollégiumaink, egyetemi és kollégiumi lelkészségeink látható ignáci karaktert kapjanak, szervezett együttműködéssel és tapasztalatcserével.

– Érték- és iránymutató szerepet szánunk a Szent Ignác Jezsuita Szakkollégiumnak.

– Biztosítjuk, hogy a leuveni Collegium Hungaricum fejlesztése újra rendi fenntartásban működve valósulhasson meg. A Collegium Hungaricum és a Reneszánsz Ház segítségével bővítjük posztgraduális programunkat.

2. 4. Szociális apostolság

Célunk, hogy szociális modelljeink indítsanak be pozitív társadalmi folyamatokat.

Az egyházak együttműködésével vonzó és reális **roma-integrációs programot** kínálunk fel a pozitív magyar-roma identitás megerősítésére az oktatás terén.

- Folytatjuk a Jezsuita Roma Szakkollégium kiépítését, hogy a Roma Pasztorációs Műhellyel váljon országosan ható, integratív szellemi műhellyé.
- Miskolcon modellt dolgozunk ki annak érdekében, hogy a keresztény iskolahálózat tehetséges roma diákokat jobban integráljon.
- Közép-európai jezsuita és egyházi együttműködést építünk ki a jó tapasztalatok elterjesztésére.

Hozzájárulunk ahhoz, hogy a hazai gazdasági, politikai élet keresztény része ismerje meg az **egyház társadalmi tanítását**.

– Karakteres megszólalást vállalunk az égető társadalmi kérdések megfogalmazása terén.

– *A Faludi Akadémia és a Jezsuita Európa Iroda (OCIPE) segítségével elősegítjük az egyház társadalmi tanításának megismerését.*

– *Intézményeinkben az önkéntességet a képzés részévé tesszük, és segítjük elterjesztését.*

– *A „Management by Jesus” jellegű programokkal megszólítjuk a gazdasági élet szereplőit.*

– Egy jezsuitát kiképezünk a szociális-társadalmi szakterületre.

– *Támogatjuk a keresztény ifjúsági vezetőképzőket.*

Erőfeszítéseket teszünk, hogy munkánk szolgálja a határon túli magyarságot és a szomszéd népekkel való **megbékélést**.

– *Magyar és román jezsuiták együttműködésével kiépítjük a marosvásárhelyi központunkat.*

– Torontói szolgálatunkat az emigrációs élet változásainak megfelelően alakítjuk át.

– Délvidéki misszióinkat a szegedi közösséghez kapcsolva megerősítjük.

– Tudatosan építjük a közép-európai jezsuita együttműködést a nemzeti megbékélésért.

– Több feladatot vállalunk a Jézus Társasága európai és egyetemes küldetésében.

3. ELMÉLYÍTJÜK SZERZETESI ÉLETÜNKET

„Azért, hogy a Társaság elérje kitűzött célját [...], a bennünket az emberek irányában alkalmasabb eszközzé tevő módszereknél hatásosabbak azok a tényezők, amelyek bennünket mint eszközt Istennel kapcsolnak össze, és arra tesznek alkalmassá, hogy Isten keze helyesen vezessen bennünket.”

(Rendalkotmány, 813.)

3. 1. Hivatásgondozásunk és rendi képzésünk

Világunkban egyre erősebben kell támogatnunk a fiatalokat, hogy felfedezhessék és követhessék az őket megszólító Jézust. Ifjúsági munkánk egésze magvetés, ugyanakkor a papi és szerzetesi hivatások külön gondozást igényelnek. A hivatásgondozás segíti a fiatalokat a keresésben, és annak mélyebb megértésében, amire Isten hívja őket.

Rendi képzésünk jellegzetessége a tanulmányi kiválóság és a személyes integráció (a lelki, szellemi, közösségi, apostoli dimenziók) egysége, hiszen felgyorsult világunkban egyre összetettebb válaszokat kell adnunk.¹⁸ A noviciátus és a magiszterium kivételével rendi képzésünk külföldön zajlik, ezért különösen fontos a tudatos felkészülés a magyar kontextus kihívásaira.

Ha képesek akarunk maradni arra, hogy választ adjunk állandóan változó világunk kérdéseire, akkor ez nem csupán intellektuális feladat, hanem életünk, szemléletünk állandó megújítása: belső növekedés, új tanulási és szakmai ismeretek szerzése, illetve reflexiónk megújítása.

Célunk, hogy a hivatásgondozás és a formáció kiemelt támogatással működjön.

Biztosítjuk, hogy a hivatásgondozás elsőbbséget élvezzen provinciánkban.

– *Támogatjuk az Útkeresők és az Úton lévők hivatástisztázó programjait.*

– *Bővítjük a hivatástisztázó közösségi programot a Mária utcában.*

– *A hivatásgondozást megerősítjük egy főállású jezsuitával és egy segítővel.*

– *Felhívjuk közösségeinket, hogy rendszeresen vállaljanak hivatásgondozó programokat.*

Formációnk keretét és kísérését jobban hozzáillesztjük hazai sajátosságainkhoz és céljainkhoz.

– *Biztosítjuk, hogy Formációs Bizottság és formációs felelős segítse rendtagjainkat.*

- *A tanulmányi helyek kiválasztásánál előnyben részesítjük a formációs szempontokat.*
- Megújítjuk a Provincia képzési programját (MAKÉP).
- Megerősítjük a kísérést a dispoziciók előkészítése céljából.
- A hétköznapi túlterheltség ellenére is fenntartjuk az élet-hosszig tartó képzést.

3. 2. Hiteles közösségeink

Szerzetesi életünk nehéz része, de a fiatalok számára talán legvonzóbb arca a testvéri közösségi élet, mely már önmagában is misszió.¹⁹ A hit ébredése és növekedése igényli egy élő és konkrét hitbeli közösséghez kapcsolódás élményét is. A közösségtapasztalat tehát elengedhetetlen az új evangelizáció szempontjából, hiszen **„a jezsuita közösség nemcsak szolgálja a küldetést, hanem magában is küldetés”**. A 35. Általános Rendgyűlés átvette ezt a megfogalmazást,²⁰ kiegészítve azzal, hogy „az identitás, a közösség és a küldetés egyfajta triptichon, amely rendtársi életünk legjobb megértését adja”.²¹ Társaságunk ma a jezsuita misszió részének tekinti a közösséget, amely összeköti küldetésünket és identitásunkat. Így közösségi életünk vonzó lesz mások számára, **„societas amoris”**, ahogy Xavéri Szent Ferenc mondta.

Célunk, hogy jezsuita életünk elmélyítésével közösségeink legyenek még hitelesebbek és támogatóbbak.

Előmozdítjuk, hogy a „*contemplatio in actione*” jezsuita ideálja értelmében tudjuk és akarjuk megélni a személyes imatapasztalatból fakadó elkötelezettségünket.

– Prioritásként kezeljük a lelki élet elmélyítését, amely képessé tesz a hétköznapi rendi élet kiteljesítésére és műveink tartalommal való megtöltésére.

– *Helyi elöljáróink segítséget kapnak az életmódjavításra a közösségi élet és az egészségvédelem terén.*

– *Folytatjuk a reflexiós folyamatot küldetésünk tudatosítására.*

– *Lehetővé tesszük, hogy időseink minél tovább apostoli közösségeinkben maradhassanak.*

– A provinciális minden jezsuitának írásos *dispozíciót* ad, amit évente közösen értékelnek.

– Megteremtjük annak lehetőségét, hogy a csapatmunka erősödjék a provinciában.

– A kiegészítés elkerülése érdekében megújítjuk a pihenés és rekreáció kultúráját.

Megőrizzük rendi hagyományainkat.

– *Folytatjuk a kutatást, a könyvkiadást, illetve a digitális emlékmegőrzést és feldolgozást.*

- *Pray György kutatói ösztöndíjat hozunk létre fiatal kutatók számára.*
- *Ünnepeink megújításával elmélyítjük és megosztjuk identitásunkat és értékeinket.*

3.3. Szinergia a rendi struktúrákban

Hivatásunk feltételezi az egyének és közösségek tudatos és felelős részeseledését a közös küldetésben. Ezért elsőrendű feladatunk a különböző szintek megerősítése a szubszidiaritásnak megfelelően, ezt pedig a következő években különösképpen is szolgálhatja a belső információáramlás adta átláthatóság, a helyi felelősség és önállóság helyes megélése és a közös munka tapasztalata.

Célunk, hogy rendi struktúráink újuljanak meg és nemzetközi együttműködésünk erősödjön.

Megújítjuk **rendi struktúráinkat** a hatékonyabb és fenntartható szolgálatunk érdekében.

- *Folytatjuk a rendi források közös rendszerének (Arca) kiterjesztését minden munkánkra.*
- *Megerősítjük rendtartományunk felismerhető külső karakterének megjelenítését.*

- Erősítjük a **szubszidiaritást** a jobb tervezés, világos delegálás és ellenőrzés kiépítésével.
- Műveink anyagi fenntarthatóságának biztosítására felelősen használjuk forrásainkat.

Kihasználjuk a különböző területek közötti szinergiát erőforrásaink jobb elosztása érdekében.

- *Jezsuita szakmai fórumokat indítunk a tapasztalatok megosztására.*
- *Folytatjuk a közös pályázati támogatórendszer kiépítését.*
- *A médiafelelős segítségével összehangoljuk a **rendi kommunikációt.***

Megerősítjük a **nemzetközi együttműködést** az **európai jezsuita** intézményekben, ezáltal segítve a szomszéd nemzetekkel való kiengesztelődést és a hatékonyabb szolgálatot.

- *Aktívan részt veszünk az európai jezsuita szakmai fórumokon.*
- *Erősítjük az együttműködést a román provinciával (Szatmárnémeti, Kolozsvár).*
- *Együttműködünk a szlovák rendtartománnyal a romafelzárkóztatás, a MAGIS stb. terén.*
- *Tudatosan építjük a közép-európai jezsuita asszisztencia aktív együttműködését.*

– Stratégiai döntést készítünk elő a provinciaközi együttműködéseink irányáról.

4. MEGOSZTJUK KARIZMÁNKAT ÉS KÜLDETÉSÜNKET

A 34. Általános Rendgyűlés²² óta világos számunkra, hogy nem a világiak működnek együtt velünk, hanem mi működünk együtt a világiakkal. Ezzel felértékelődik a világiak szerepe az egyházban: ők nemcsak „munkatársak”, „segédcsoport” vagy fizetett alkalmazottak, hanem Isten népének aktív tagjai, akik részesednek Krisztus papi, próféta és királyi hivatalában. *„A világiak arra kaptak meghívást, hogy szentek legyenek, és a hitért, az igazságosságért és a szegényekért felelősséget vállaljanak, evangelizálják a társadalom struktúráit. A Jézus Társasága a világiak e küldetésének szolgálatába helyezi magát, felajánlva azt, amik vagyunk, és amit kaptunk: lelki és apostoli örökségünket, nevelő lehetőségeinket és barátságunkat. Felajánljuk az ignáci lelkiséget mint a világiak szolgálatát éltető sajátos ajándékot.”* (6–7)

Versenyre épülő, individualista világunk csak azokat tartja valamire, akik saját képességeik alapján érnek el sikert. Tudatában vagyunk annak, hogy az együttműködés nagy kihívás, lemondást és elsajátítandó készségeket igényel, ugyanakkor már önmagában is jel. (35. ÁR, 6. d.)

4.1. Felkészült és elkötelezett társak meghívása

Célunk, hogy képesek legyünk felkészült és elkötelezett társakat meghívni közös misszióinkba.

Munkatársainkat felkészítjük a közös szolgálatra, és támogatjuk őket.

- Intézményeinkben felkészítjük a munkatársakat az ignáci hagyományban és lelkiségben való nagyobb jártasság megszerzésére és személyes hivatásuk elmélyítésére.
- *Az átlagnál nagyobb egzisztenciális biztonságot teremtünk munkavállalóinknak.*
- Műveinkben nagyobb hangsúlyt fektetünk a világiak szakmai képzésére.

Tudatosan együttműködünk az **ignáci testvéreközösségekkel**.

- *Erősítjük apostoli munkáink egymásra építését és megosztását a nővéreközösségekkel.*
- Támogatjuk intézményeink körül a **Keresztény Élet Közössége** csoportjainak kialakulását.
- *Támogatjuk a **Szentjánosbogár** közösséget az ignáci lelkiség átadása terén.*

Felkészült és **elkötelezett társakat hívunk meg közös** missziónkba, hogy az ignáci szellemű csoportok között kialakítsunk egy ignáci apostoli hálózatot.

– Létrehozzuk az elköteleződés különböző formáit a keresők számára, hogy közös missziónk érdekében tudjunk valódi meghívást és felkészítést nyújtani számukra, és így a mostani laza baráti hálóból aktív társakká válhassanak.

– *Folytatjuk **friend-raising** programunk átalakítását, hogy jobban szolgálja a kapcsolattartást. Barátainknak szánt újságunkat és honlapjainkat megújítjuk a jobb megszólítás érdekében. Egységes címlistát alakítunk ki intézményeink számára.*

– Kialakítjuk az önkénteseink kísérésének szervezett formáját.

– *Folytatjuk a bentlakásos **önkéntes** közösségi program helyi kialakítását.*

Ösztönözzük, hogy intézményeink öregdiákjai és családjaik – a nevelés és az öregdiákcsoporthoz révén – bekapcsolódjanak a jezsuita baráti hálózatba.

– Támogatjuk öregdiákjaink életútját a **Jezsuita Diákszövetség [JIDE]** megerősítésével.

ÉLET MEGHÍVÁSUNK REMÉNYÉVEL

Deus providebit

A 35. Általános Rendgyűlés²³ alkalmat ad arra, hogy törekény-ségeink ellenére is „megújult lendülettel és buzgósággal éljük azt a küldetést, amelyért a Lélek akarta [a Társaságot] az egyházban”. Tudatában lévén felelősségünknek egyre jobban akarjuk szeretni és megszerettetni az egyházat, hiszen a világot az alázatos és szegény Jézushoz vezet, és hirdeti minden embernek, hogy „Isten szeretet”.²⁴ Nem tudjuk elválasztani Krisztus szeretetét attól az „*egyházias érzéktől*”,²⁵ amely arra vezet, „az egész Társaságot, hogy igyekezzék napról napra jobban, erélyesen és kreatívan beilleszkedni az Egyház életébe, hogy önma-gunkban megtapasztaljuk és megéljük annak misztériumát”.²⁶ XVI. Benedek pápa hozzánk intézett beszéde²⁷ nyomán felismerjük, mire hív minket az Úr.

Közös elhatározásunk, hogy *Krisztussal a határokig* is eljussunk, hiteles tanúságot téve hitünkéről. Hisszük, hogy közös szándékkal ezek a célok megvalósíthatók, és még gyümölcsözőbbé tehetik apostoli küldetésünket az új évezred második évtizedében. Ez az Apostoli Terv is kifejezi elkötelezettségünket, hogy a megkezdett munkát folytassuk, és időről időre közösségi reflexió tárgyává tegyük.

*„Vedd, Uram, és fogadd el teljes szabadságom,
emlékezetem, értelmem és egész akaratom;
mindenem, amim van, és amivel rendelkezem,
Te adtad nekem mindezt,
én most visszaadom Neked.
Uram, minden a Tiéd,
rendelkezzél velem egészen akaratom szerint.*

*Csak szeretetedet add kegyelmeddel,
és ez elég nekem.”*

(Lelkigyakorlatok 234.)

JEGYZETEK

¹ A prokurátorok gyűlését meghirdető levél.

² Vö. Kiegészítő szabályok, 4,1.

³ Néhány példa „befogadott” intézményeinkre:

Az Életrendezés Háza talán egy karizmatikus idős jezsuita álmának tűnt egy romantikus helyen – mára viszont megtalálta sajátos, világiak által hordozott identitását.

A Szent Ignác Szakkollégium egy alapítvány által a rendnek átadott műként indult – mára viszont magas színvonalon működő, elfogadott, valódi multiplikátorrá vált.

A dobogókői Manréza csereingatlanként való elfogadását évtizedes kemény vita követte – mára viszont döntés született a funkciók szétválasztásáról.

A miskolci intézmények vállalása szinte az egész provincia ellenállását váltotta ki – ma viszont megnyugtató fejlődés tapasztalható, és Miskolc a provincia ismert zászlóshajójává vált.

A Horánszky utcai ingatlanegyüttes esetében évekig kérdés volt, hogy nem kellene-e az egészet eladni és valami teljesen mást kezdeni egészen máshol – mára megtörtént a felújítás, és az épületegyüttes láthatóan nagyreményűen működik, valódi szinergikus hatással.

⁴ A „jezsuita” kifejezéssel a későbbiekben a rendi jellegre utalunk, míg „ignácín” azon tágabb lelki hagyatékot értjük, melyet más ignáci lelkiségű rendek és világiak is magukénak vallhatnak.

⁵ Melléklet: 1. PAT menetrend 2010–2011.

⁶ Lásd a „*Változtatás*” témájú Elöljárói Fórum 2011. májusi találkozásának megbeszélése alapján rögzítetteket.

⁷ A Társaság testületébe felvetteknek az Úr szőlőjébe történő elosztása embertársaink javára (Rendalkotmány 7. rész): „*Ha az ohajtott lelki eredményeket nem érnék el... menjenek tovább (605), a nagyobb egyetemes jó, a jobban rászoruló segítése, más munkások hiánya az adott területen, az ottaniak nyomorúságos állapota. Nagyobb valószínűséggel több eredményt... az emberek készségebbek és jobban felkészültek... vágyuk (jele a rendtagjaink küldetését kérő buzgó sürgetés). Azokkal és azokért, akik közreműködhetnek abban, hogy a jót sokaknak továbbadják. Ahol rosszul vélekednek a Társaságról, ott nagy erőt kell bevetni, főképp, ha fontos és számításba veendő helyről van szó. Lelki javak inkább, mint az irgalom és szeretet gyakorlását magába foglalók. Ami értékesebb dolgokban segíti az embereket. Ami sürgős, nem tűr elodázást. Ami kiváltképp a Társaság feladatkörébe tartozik. Amiről látjuk, hogy senki sem foglalkozik vele. Ami biztosabb, könnyebben elvégezhető. Ami több embert segít (pl. igehirdetés). Ami tartósabb hasznot hajt.*”

⁸ A 2012 októberére meghirdetett püspöki szinódus témája: „Nova evangelizatio ad fidem christianam tradendam”. Rómában elkészítették és szétküldték az illetékeseknek az úgynevezett Lineamenta-dokumentumot, amely a Vatikán honlapján olvasható. Az erre vonatkozó válaszok figyelembevételével készítik majd el Rómában az úgynevezett *Instrumentum Laborist*.

⁹ Lásd Pityirim Szorokin kultúrtörténet-elmélete.

¹⁰ Lásd a P. Generális 2011/19. levelét, melyben összegzi a 2010-es *ex officio* leveleket az ifúsággal kapcsolatban.

¹¹ Műveink helyzetének kiértékelésére a 2011-es vizitációk és a helyi reflexiók keretében került sor.

¹² 34. ÁR, 545.

¹³ GALLAGHER, MICHEL PAUL: „Le défi de l'évangélisation dans une culture sécularisée”, in: CIS, n. 127, 2011, 26–40.

¹⁴ A „modell” kifejezés használatához nem kapcsolódik szerepünk túlbecsülése, csupán tudatosítjuk, hogy anyagi és szervezeti szabadságunk, nemzetközi kapcsolatrendszerünk, a „peremterületekre” szóló küldetésünk olyan perspektívákat nyit meg számunkra, melyekkel élnünk kell. Az oktatás-nevelés, a világiak bevonása vagy éppen a szociális apostolság területén olyan műhelymunkát tudunk kialakítani világi munkatársainkkal, mely képes kreatív, új formákat és tartalmakat megfogalmazni, folyamatokat beindítani és másokat is megnyerni az ezekben való együttműködésre.

¹⁵ Spirituális, társadalmi, közösségi és hálózati pillér (Pillérek, Átfogó célok, Specifikus célok, Akciók).

¹⁶ XVI. Benedek pápa beszéde a 35. Általános Rendgyűlés tagjaihoz, 2008 február. (Bp, JTRM, 2009, 134.)

¹⁷ „Our men must learn to view uncertainty as an opportunity rather than a problem.” Guidelines for Formation Centres.

¹⁸ „*Total detachment, total immersion, total cooperation*” – P. Nicolas P. Arrupe halálának 20. évfordulójára írt levele.

¹⁹ Vita consecrata, 72.

²⁰ Vö. 35. ÁR, III. Határozat, Küldetésünk, 41.

²¹ 35. ÁR, II. Határozat, *Önazonosságunk*, 19. Review of Ignatian Spirituality (CIS) egy teljes számot (125.) szentelt nemrég az identitás – közösség – küldetés témának.

- ²² „Együttműködés a laikusokkal küldetésünkben.” 35. ÁR.
- ²³ Lásd a Társaság válaszát a szentatya felhívására, 35. ÁR, 16–17. *Beszéd*, 2. §.
- ²⁴ XVI. Benedek: *Deus caritas est* kezdetű enciklika.
- ²⁵ *Lgy.* 352–370.
- ²⁶ 33. ÁR, 1. d. 8. §.
- ²⁷ Lásd XVI. Benedek pápa január 10-i levelét és a február 21-i kihallgatáson elmondott beszédét.
- ²⁸ 34. ÁR, 11. d. 18.

Feljegyzések

Feljegyzések